34ste jaar. — Nr 37. Dinsdag 29 Maart 1887.

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG

Men schrijft in te **Tongeren** bij M. COLLÉE, uitgever en eigenaar van dit blad.

De *Postrijder* verschijnt 's dinsdags, 's donderdags en zaterdags.

Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten *franco* gedaan worden aan den uitgever, **groote Markt nr 37-39, te Tongeren.**

ABONNEMENT
Drie maal per week **6** franks per jaar.
Twee » » **5** » »
Een » » **4** » »
Een blad afzonderlijk **15** centiemen.
De abonnementen zijn vooraf betaalbaar.
Aankondigingen **15** centiemen per drukregel.
Reclamen, vonnissen en andere artikels vooraan of binnen het blad : **1** fr. den drukregel.

TONGEREN, 29 MAART.

Vergadering der rechterzij.

Men schrijft uit Brussel aan het *Handelsblad* :

« De vergadering der rechterzij, waarvan wij reeds gesproken hebben, had voor doel om eene voorafgaandelijke overeenkomst te treffen tusschen het gouvernement en de rechterzij, over zekere vraagpunten, die zullen voorgebracht worden in de beraadslaging over de begrooting van onderwijs.

» M. Woeste heeft het ministerie verwittigd dat hij voornemens was wijzigingen voor te stellen aan die begrooting.

» Twee maatregels, onder ander, komen hem als noodzakelijk voor :

» 1° op het budget een krediet inschrijven, dat zal toelaten aan het gouvernement de vrije scholen ruimer toelagen te geven ;

» 3° een eersten stap doen naar de afschaffing van de wachtgelden.

» Wij laten de woordenwisselingen ter zijde ; in alle geval mogen wij verzekeren, *dat kabinet en rechterzij volledig overeengekomen zijn.*

» Het militaire vraagpunt stond niet op het dagorde van deze vergadering ; ook is er slechts als bij toeval over gesproken.

» Wat er gezegd is, bevestigt ten volle de berichten, die in uwe leste *Brieven uit Brussel* vermeld werden.

» Het gouvernement heeft een beroep gedaan op zijne politieke vrienden en dringt hij hen aan, de forten aan den Maaskant te beschouwen *als eene noodwendigheid van internationaal belang.*

» Allen hebben nochtans hunne vrijheid van denkwijze en van stemming behouden : het kabinet denkt zeker te zijn eene meerderheid te behalen, *zelfs dan als heel de linkerzij zou tegenstemmen of zich zou onthouden.*

» Een andere inlichting :

» De arrondissementskommissarissen *zullen dit jaar nog aan de afschaffing ontsnappen, waarmée zij bedreigd worden.*

» Het ministerie heeft tegenover den koning de verbintenis aangegaan, de hand tot die afschaffing niet te leenen.

» Men zal zich bepalen voor het oogenblik de werkzaamheden dezer ambtenaars te verminderen *en hen beletten zich vooral met kiezzaken te bemoeien.*

» Wetenswaardige bijzonderheid : op 37 arrondissementskommissarissen zijn er 32 liberaal, en dus maar 5 hooren toe aan de konservatieve partij. »

⁂

Al de ministers waren in hooger gemelde vergadering aanwezig, uitgenomen generaal Pontus.

M. Woeste was niet tegenwoordig ; maar had zijne voorstellen per geschrift ingezonden.

Ook M. Nothomb, die erg ziek is, was afwezig.

Een der voorstellen van M. Woeste had ten doel op het budget eene som te brengen, te verderelen tusschen alle vrije, niet-aangenomen en niet-gein-spekteerde scholen.

In het gedacht van den voorsteller moest hierdoor de willekeur van de liberale gemeenteraden, opzichtens de vrije scholen beteugeld worden.

M. Thonissen heeft geweigerd hieraan toe te geven ; hij zegde liever af te treden dan dezen maatregel goed te keuren.

Het voorstel werd overigens niet aangenomen.

Het tweede voorstel betreft de wachtgelden.

⁂

Volgens *la Paix* zegt, werd in de vergadering opgemerkt dat van de 1200 onderwijzers met wachtgeld er nog geen 200 zijn die in moeielijken toestand verkeeren. De liberale gemeenten weigeren aan de onderwijzers plaats te geven, om den Staat te dwingen de 1000 fr. wachtgeld te blijven betalen.

Hoe *vaderlandslievend !*

Voor de onderwijzeressen zijn er meer dan 150 die geld trekken om niets te doen, en dit terwijl er onderwijzeressen in dienst zijn, die 250 en 300 fr. per jaar trekken.

De tweede zittijd van den militieraad voor het arrondissement Tongeren is heden dinsdag 29 maart geopend geworden. Alle zittingen van dezen zittijd zullen op het stadhuis van Tongeren gehouden worden, te weten :

Den 29 maart voor de reclamanten der militiekantons Cortessem en Borgloon ; den 30 voor die der kantons Tongeren en Kuckelingen ; den 31 voor die der kantons Bilsen, Vlytingen en Reckheim.

M. Kellens, schrijfbediende van 3e klas te Antwerpen, is door koninklijk besluit van den 25 maart benoemd als ontvanger der directe belastingen, douanen en accynsen te Stockheim.

Sterfgeval.

Het St-Maternus college (Josephieten) te Tongeren, komt een gevoelig verlies te doen door het afsterven van Mijnheer Xavier, (Patricius-Franciscus Massiet) die verleden zondag 27 maart in onze stad overleden is in den ouderdom van 51 jaren en 8 maanden en in het 27e jaar zijner religieuse professie, na bediend geweest te zijn met de laatste Heilige Sacramenten.

De lijkdienst voor de rust zijner ziel heeft dezen morgen om 9 uren plaats gehad in de kapel van het college.

BINNENLAND.

Men meldt uit Brussel :

De prins van Wallis is zaterdag om 2 ure hier aangekomen. Hij werd door den koning ontvangen. De prins van Wallis en de koninklijke familie hebben 's avonds in den Muntschouwburg eene vertooning, ingericht door de jagers-verkenners ten voordeele der slachtoffers van Quaregnon, bijgewoond.

De prins is gisteren morgend naar Londen vertrokken.

— Zondag had in den *Alcazar* de meeting der socialisten plaats, over de kwijtschelding aan de veroordeelden wegens de feiten in het Walenland gepleegd.

De heeren Crocq, senateur, Volders, Van Beveren, Arnould, Robert en Bertiaux voerden het woord.

De vergadering heeft een adres tot de Kamers, vragende de kwijtschelding, gestemd.

— *Verjaarde diefstal* — Een jaar geleden werd er te Brussel, ten nadeele der bankiers Lœwenstein en Cie, Nieuwstraat, een diefstal gepleegd van 26,000 fr. in verschillende waarden. Het onderzoek kon de plegers niet doen ontdekken en de zaak werd geklasseerd, dit wil zeggen, in het vergetboek gesteken. Over eenige weken ontdekte de heer Lœwenstein tusschen de koepons, die in hunne bureelen ter uitbetaling werden aangeboden, het nummer van een der titels, die verleden jaar werden gestolen.

De policie werd verwittigd en deze ontdekte dat de koepon voortkwam van eenen bankier te Yperen, welke den titel had gekocht van eene vrouw die over eenige maanden nog melkboerin was, doch thans kruidenierswinkel te St-Gillis houdt.

Deze vrouw was destijds de vriendin van zekeren bureelbediende van het huis Lœwenstein. Zij werd even als deze aangehouden en bij eene huiszoeking ontdekte men nog 6000 fr. in loten onder den trap verborgen. Deze waarden kwamen niet van hoogergemelde diefstal voort, doch de betichten konden de herkomst er van niet aanduiden. Het parket heeft reeds verschillende huiszoekingen gedaan, zegt de *Gazette.*

— Men meldt uit Gent :

Het socialistenblad van dezen morgend bevat een gansch verslag over eene « plechtigheid » welke gisteren morgend in *Vooruit* heeft plaats gehad.

Zeven kinderen, jongens en meisjes, van socialisten hebben, naar het blad meldt, in *Vooruit* hunne eerste communie gedaan, in plaats van in de kerk.

Het blad zegt, met veel bijzonderheden, wat er na de « plechtigheid » gebeurde, te weten, dat er chocolade met boterkoeken, muziek en zang was, dat gezellen Anseele en Lootens de kinderen hebben geluk gewenscht, dat een jongentje en een meisje elk iets hebben opgezegd of gelezen over de « vrijzinnige kommunie » ; wat of waarin zij bestond, blijft zorgvuldig verzwegen.

Dat de kinderen in de kerk koude voetjes hadden, terwijl het in *Vooruit* lekker warm was, kan mogelijk zijn, doch het ware vermetel van daaruit te besluiten dat de daad der socialisten-kinderen beter was dan die der kinderen in de kerk. De socialisten-kinderen zoomin als de andere, zijn niet geboren om nooit koude voeten of iets anders te lijden.

De groote zaak, zoowel voor rijken als voor armen, is van tegen het lijden gesterkt te zijn door eene ziedesterkte die opbeurt en moed geeft.

Wij twijfelen er aan of men daartoe zal komen met bij de kinderen, van jongs af het zinnelijk en lichamelijk genot boven alle ander te stellen.

BUITENLAND.

Frankryk.

EEN MARKIES VOOR 'T GERECHT.

De korrektionele rechtbank der Seine heeft donderdag eenen edelman schuldig erkend aan afroggelarij van eenige duizende franken ten nadeele van eenen wisselaar en hem tot drie jaar gevangenisstraf veroordeeld. De markies was bij den wisselaar gekomen zich uitgevende voor eenen zekeren D. Hij vroeg geld ten leen en gaf eenen titel op pensioen, op den naam van D. ter leen.

De inlichtingen die de policie had gekregen aangaande den afroggelaar waren niet heel schitterend.

Gemelde persoon heeft zijne moeder tot de ellende gebracht. Hare laatste meubelen werden gerechtelijk verkocht en tegen 1 April moet zij het huisje verlaten dat zij bewoonde. Vroeger had zij 15,000 fr. jaarlijksch inkomen en thans moet zij door een familielid uit Engeland ondersteund worden.

De markies leefde gescheiden van zijne vrouw, eene vroegere bediende zijner moeder ; hij heeft bij haar drie kinderen.

TWEE PERSONEN LEVEND VERBRAND.

Een afgrijselijk ongeluk, door het gebruik van petroel veroorzaakt, heeft dezer dagen de gemeente Clary, in het Noorderdepartement, in opschudding gebracht.

Een jong meisje, Mej. Barral, waakte 's nachts bij het lijk van haar vader in gezelschap van twee geburen. Omtrent 2 ure begon het licht der lamp bij gebrek aan petroel te zakken, toen een der geburen, zekere André Barquette, er nieuwe petroel wilde in doen, zonder de voorzorg te nemen het licht uit te dooven.

Eensklaps, en zonder dat men weet hoe, sloeg een groote vlam uit de lamp en in min dan een oogwenk waren Barquette alsook het jonge meisje die voor de doodskist zat, door vlammen omringd.

De derde waker riep om hulp en met groot gevaar gelukte men er eindelijk in de brandende kleeren der slachtoffers af te rukken. Te laat, helaas ! Barquette sterf een half uur later aan zijn vreeselijke wonden en Mej. Barral gaf den dag daarna den geest, middden der afgrijselijkste pijnen. De andere waker had slechts onbeduidende wonden aan de handen bekomen.

De man laat eene weduwe achter met negen kinderen. Het verbrande meisje was eakel 19 jaar oud.

Duitschland.

Te oordeelen naar de verschillende beschrijvingen, moet de verlichting te Berlyn, in weerwiel van het regenachtig weder, een onvergetelijk schoonspel hebben opgeleverd. Omstreeks 7 ure schitterden op den toren van het raadhuis de bengaalsche vlammen en prijkte die kolossus in eenen gloed, vol betooverend effect over den geheelen omtrek. Tegelijkertijd knetterden langs den reusachtigen adelaar op het balkon aan het paleis van den kroonprins de ontvlammende lichten, waarbij de overige verlichtingswerken het geheele front van het gebouw in al zijne bouwkundige lijnen afteekenden. Dit was voor de burgerij het sein om, evenals aan de openbare gebouwen werd gedaan, de algemeene verlichting te voltooien. Wat er van bijzondere zijde werd gedaan, men kan ervan oordeelen wanneer men leest, dat onder anderen de voorgevel van een gesticht, den café Bauer, prijkte men ruim 30,000 vlammen, die eene heerlenas des keizers vormden, en waarbij dan nog eene menigte gekleurde lichten verschillende allegorische vormen vertoonden. Verlichtingen daaraan geenvenredigd waren er overal te zien. Alles te zamen vormde een kleurendecoratief van gaz, magnesia-, electrische en bengaalsche lichten, afgewisseld door lampions en gekleurde lantaarnen. Wat de aandacht trok en als wonderlijk mag worden beschouwd, was : dat de stadswijken, aan welke de socialisten Hasenclever en Singer hunne kiezing voor den Rijksdag hebben te danken, evenals in de versieringen over dag ook bij de verlichting medewerkten om naar vermogen te wedijveren in vaderlandschen geestdrift.

Te Breslau heeft, zooals wij reeds gemeld hebben, de verlichting ter eere van den 90 jarigen keizer het bestaan gekost van den noordelijken toren der Magdalenakerk. Een der vetpotjes was gebroken en had den toren aangestoken. Aangewakkerd door eenen hevigen wind en de droogte der houten balken, breidde het vuur zich met verbazende snelheid uit. Binnen het halve uur stond de toren in brand. De gansche brandweer kwam ter plaatse en dadelijk begonnende wakkere gasten de omliggende huizen, die groot gevaar liepen, te beveiligen. Van den zuidelijken toren werd het vuur bestreden, doch het was niet meer te stuiten en weldra stortte de toren in met donderend geraas. Dadelijk begon men met het oprunnen, om de ontheiden die in de kapel bewaard lagen te redden, wat dan ook niettegenstaande de schier onoverkomelijke moeilijkheden gelukte.

De gemeenschap met de in den toren werkende brandweermannen geschiedde door middel van een telefoon. In ongeveer 1 1/2 uur was men den brand meester. Vuur en water hebben natuurlijk veel schade gedaan, het orgel onbruikbaar gemaakt en eenige gralzerken doen zinken. Het schoonspel dat de brandende toren opleverde, was indrukwekkend. Toen de vlammen het koperen dak bereikt hadden, wroeg en krulde het zichals papier, om eindelijk vloeiend te worden en in dikke druppels te vallen. Het vuur eischte nog een offer. Een brandweerman werd namelijk door eenen balk doodelijk getroffen.

Te Brilon (Westfalen) sloeg dezer dagen een wagon van een beestenspel om, en brak, waardoor een wolf en een ijsbeer ontsnapten. De wolf liep de stad in, tot grooten schrik der inwoners ; maar hij werd spoedig door eenen kloeken man, wiens huis hij binnenholde, overmeesterd en stevig met de ketens vastgebonden. De ijsbeer draafde langs den straatweg voort, en toen hij daar eene kar met een tweespan tegenkwam, vloog hij een der paarden naar de keel. Voor hij echter het dier doodelijke wonden kon toebrengen, werd hij door een paar, op borst en pooten gerichte schoten van zijnen oppasser getroffen, en opnieuw gegrepen en geketend.

Volgens een mededeeling uit Berlyn hebben de feesten aldaar toch een ongunstigen invloed uitgeoefend od de gezondheid van keizer Wilhelm. De keizer gevoelt zich ten gevolge der vermoeienissen buitengewoon afgemat, zoodat de geneesheeren den bejaarden vorst de sterkste rust hebben voorgeschreven. Eenige ontvangsten, die op zondag en gisteren maandag waren bepaald, zijn uitgesteld tot heden dinsdag. Ook vertoonde de keizer zich zaterdag morgend niet aan het bekende hoekvenster, toen de wacht voorbijtrok, tot groote teleurstelling eener talrijke menigte, die bijna een uur lang den hevigen regen bleef trotseeren, doch eindelijk onverrichter zake moest heengaan.

ETERS EN NIET ETERS

Terwijl Parys en Berlyn zich verheugen in het bezit van de grootste kunstenaars op het gebied van hongerlijden, trekt te Passau een veehandelaar de algemeene bewondering op zich, door zijn ongeloofelijken eetlust. Bij zijn eerste optreden » at hij 20 lever- en 4 vleeschworsten, bij zijn tweede optreden 7 pond varkensvleesch en bij de derde proef een verksken van 23 pond gewicht. Een volgende maal zal hij... een geheel kalf binnenspelen.

Te Keulen bevindt zich daarentegen een vrijwillige « vaster. » Het is een gevaarlijke kerel, tot 14 jaren tuchthuisstraf veroordeeld, die zichzelf liever aan hongerdood overgeeft dan zijn straf te doen. Hij vast nu reeds 15 dagen en gebruikt alleen wat water. Hij is zoo zwak, dat reeds op 16 dezer, een verhoor, door hem te ondergaan, moest worden uitgesteld.

DIEVEGGE IN 'T GROOT.

Een zonderlinge zaak, heel goed op die van de Leidsche millionen-juffrouw gelijkende, werd dinsdag voor de rechtbank te Freiburg behandeld. Marie Hornuth uit Heidelberg, een lief 23 jarig meisje, was aangeklaagd wegens diefstal, bedrog, het voeren van een valschen naam enz. Zij gaf zich uit voor de eigenares van verscheidene kasteelen, wist zich bij de aanzienlijkste families in te dringen en hurde zonder een cent te bezitten een prachtige woning, van waar zij dikwijls te peerd of in rijtuig uitstapjes maakte door stad en omstreken.

Van een rijken student, met wie zij voorgaf in het huwelijk te zullen treden, wist zij 4000 mark te ontfutselen. Om het bedrag volkomen te maken hield zij ook een juffrouw van gezelschap die zij uit de voornaamste families had gekozen. Door het onderzoek is nu gebleken dat haar ouders te Heidelberg een winkel in brandstoffen hadden. Zij was bij het onderzoek niet met haar woorden verlegen en zocht door alledei uitvluchten de rechters te bedriegen. Zij is tot 3 jaar en 3 maanden gevangenis veroordeeld. De toevloed van het publiek was zoo groot, dat de policie krachtdadig moest optreden.

Indië.

INDISCHE WEDUWEN.

Waar het niet aangenaam is van weduwe te worden is zonder twijfel in Indie.

Zooals bekend is heeft Engeland de indische weduwen verboden, zich met het lijk van haar echtgenoot te laten verbranden zooals hun godsdienst het voorschrijft.

Het lot der achtergeblevenen is echter zoo ellendig dat men wel kan begrijpen, dat zij liever den dood willen, dan het smartelijk weduwelleven. Wil zij het paradijs binnengaan, zoo moet zij de voorschriften der wet nauwkeurig opvolgen. Nauwelijks is haar man gestorven of zij moet alle teekenen van waardigheid als getrouwde vrouw afleggen, alle versierselen worden haar ontnomen, terwijl een hoogst eenvoudig kleed, onverschillig van welken stand zij is, hare kleeding uitmaakt. De eerste rouwtijd duurt een maand, gedurende welke zij zelve dagelijks haar eenigen maaltijd moet gereed maken. Vlesche, eieren enz., zijn haar ten strengste verboden, zoowel als het gebruik van olien of zalven, terwijl zij op den blooten vloer moet slapen.

Haar eigenlijke ellende begint na verloop van die eerste maand ; zij wordt aan alle ontberingen en slechte behandelingen blootgesteld. Zij is uitgesloten van godsdienstige en burgerlijke samenkomsten, zij wordt als een mekaatsche vermeiden die overal ongeluk brengt. Haar leven is eene voortdurende vernedering, een lijden zonder ophanden.

De overige leden des huisgezins vieren feest, zij heeft eenzaam zonder dat een straal van vreugde haar leven verlicht. Twee maal per maand moet zij vasten en zich van iedere verkwikking en alle voedsel en drank onthouden. Het vreeselijkste is, dat zij niets te drinken krijgt ; op warme dagen wordt zij half zinneloos en smeekt om een druppel water, maar niemand geeft haar iets ; het zou een misdaad zijn.

Het gebeurt dikwijls, dat de ongelukkige tengevolge van zulk een barbaarsche behandeling spoedig den geest geeft.

Politiek overzicht.

HET FRANSCH PARLEMENT.

De fransche Kamer der afgevaardigden heeft zaterdag een recht van 38 frank op de ossen aangenomen ; het oude recht bedroeg maar 25 fr. Vervolgens werden nog de volgende rechten